

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Bret og Brom

Fylke:

Sogn og Fjordane

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Ræustrand

Emne:

Ris.

Bygdelag:

Tjørum sokn

Oppskr. av:

Luar Tjørum

Gard:

Tjørum

(adresse):

Ræustrand

G.nr.

19 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *og etter fortelling av far og bestefar for en fide 1849 og Bulefar i 1820.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Ein har nytta og nytta framleids slekt for, som her vert kalla Ris.

Trestogi som her vert nytta tie ris er:

Rjork, Orp og raier, som heist vert nytta tie vinterfor. Når det lid ein fram på voren vert nytta ris av selje eit og alm.

2.) Her kallaast det å risa (so-risar).

Her som riset vert hogge i nærleiken av vegur vert nytta vuleg slede å koga

det heim på. Skal riset kentaast luegu tiekoge i kerott mark. Nyttar ein vinter

å legge risbærskene i eit tog som ein snøen

tjukkendane saman med og drag så riset

på snøfjor. eller ein keriker ein lötter

lett slede med berre ein toungaude

bjelke og dranne sleden kallaast drag-

skakk (skakk på dialekt) - denne er så

lett at ein kan ta den på ryggen med

tie skogs. Kanne skakk skal vera å legg-

gja tjukkendane av riset oppå frast

dei under draging nedover bakken

ikkje skal setja seg fast i snøen eller

ned i bakken

3) På ellerjuls vinteren. For av skog som er vinter-

2
hoggen enten det er lidig på vinteren eller
sommervinters vert her Kalla ris.

Ravn og bjørk vert tidvis fullt med tre
og ved en kjøpt kinn. Te krummet
og fiv. Om våren vert riset av Alm
og Sreja hogge te bladknoppen har
føda sig ut.

4) Her Kallest reedskaps Emil

5) Kå, Sæ og Geit. Torst vert ikkje
klauda med anna fiv men bernt for-
sig ejew.

6) Riset ligg ute te det vert finkvista
og innbeul te Krotri. Sæ og geit
vert ofte slept ut, så dei kan få
graga riset ejew ute i risdungen.

7) Her kjemmer ⁱⁿⁿ ikkje den skikken at
det skulle vera nokk ekstra med risiegi
laugfredag meir enn andre dagar, og
nokk vedkomme risiegi laugfredag
kjemmer ein ikkje i så måte.

Ein har derimot etter gamalt eit ordteke:
„Å gjøva laugfredag“. Denne gáva på
laugfredag, bestar seg i at ein eller annan
på garden var tidleg oppe (étal lidig opp
og svegi) gjekk ut risdungen og stod i
kruke og gjekk på Soverom i ål dei
andre frekk på garden og gav dei som
låg i svegen. - ris (slag på berre kroppen
med denne kruka) Tustelig kan denne
skikken frist abbude til Jesus si
lidig om laugfredag.

Her i Bæstrand har vor brødt i
 "Nava" Grønne av frøet utav å fære
 frøet av roti þerleg med Alm. Eeje
 Eik og Tiedes pæren. Her bjørk vert
 tenka tie ris vert frøet tievauleg þerleg
 og og sidu kvista med snie. Snie
 som part ugka tie å Nava Grønne
 av frøet medu det etar på rot Kollash
 "Noveil" og er iinde etone i godsel
 og Tynge men iin vauleg kvistesie
 lausme. Eit frø som part snie
 hogge for grinner og sidu vert etande
 framleides på rot og vake - vert her
 Kalla "Noveit".

I gamle tid var faek særlig tidleg om
 morgun di di skulle dra tie skog på
 riding. Det var vauleg at du var komne på
 arbeidsplassen så tidleg i grølysinge at ein
 ikke kunne sjå hva þerleg som etok der
 Ein måtte leita i kvisten og på smaken
 kjenna hva þerleg ein skulle hogga (rise)